
UJEDINJENE

NACIJE

Međunarodni sud za krivično
gonjenje lica odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-03-69-T
Datum: 6. jula 2012.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM I

U sastavu: sudija Alphons Orie, predsedavajući
sudija Michèle Picard
sudija Elizabeth Gwaunza

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 6. jula 2012.

TUŽILAC

protiv

**JOVICE STANIŠIĆA
FRANKA SIMATOVIĆA**

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTEVU STANIŠIĆEVE ODBRANE ZA PRIHVATANJE
SVEDOČENJA U PREDMETU *TUŽILAC PROTIV SLOBODANA MILOŠEVIĆA I
IZVODA IZ RAZGOVORA SA TUŽILAŠTVOM***

Tužilaštvo

g. Dermot Groome

Branioci Jovice Stanišića

g. Wayne Jordash
g. Scott Martin

Branioci Franka Simatovića

g. Mihajlo Bakrač
g. Vladimir Petrović

I. PROCEDURALNI KONTEKST

1. Dana 8. septembra 2010. godine, u toku svedočenja svedoka JF-095, tužilaštvo je podnelo "Izveštaj Komisije za utvrđivanje okolnosti u vezi sa dokumentacijom zatraženom u ZZP br. 1691", kao i službene beleške o razgovorima vođenim u sklopu priprema za to (dalje u tekstu: P973), uključujući i razgovor sa Obradom Stevanovićem.¹ Simatovićeva odbrana iznela je prigovor na prihvatanje P973 tvrdeći da je razgovor sa Stevanovićem bio neformalan, što bi moglo da utiče na pouzdanost P973, i da je tužilaštvo nameravalo da zaobiđe stroge kriterijume pravila 92bis i ter Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik).² Veće je navelo da se primedbe tiču težine koju treba pridati dotičnom dokumentu i odlučilo da se P973 označi radi identifikacije.³ Simatovićeva odbrana tražila je da se uvrsti u spis dokument broj 2D379 na osnovu pravila 65ter, koji se sastoji od izvoda iz svedočenja Obrada Stevanovića u predmetu *Tužilac protiv Slobodana Miloševića* (dalje u tekstu: 2D379) ili da umesto toga Veće uzme u obzir 2D379 kada bude rešavalo o prihvatljivosti P973.⁴ Dana 18. februara 2011. godine Veće je odbilo da prihvati 2D379, ali je ukazalo da će ovaj dokument uzeti u obzir prilikom rešavanja o prihvatljivosti P973.⁵ Istoga dana P973 je uvršten u spis.⁶

2. Dana 4. juna 2012. godine Stanišićeva odbrana podnela je zahtev Veću da izvode iz svedočenja Obrada Stevanovića u predmetu *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*⁷ i izvode iz njegovog razgovora sa tužilaštvom u svojstvu osumnjičenog⁸ (dalje u tekstu: zajedničko: Stevanovićevi materijali) uvrsti u spis (dalje u tekstu: Zahtev).⁹ Dana 14. juna

¹ T. 7031, 7033-7035.

² T. 7033-7034.

³ T. 7034-7035.

⁴ Podnesak Simatovićeve odbrane u vezi sa transkriptima Obrada Stevanovića, 4 februar 2011. (poverljivo); Podnesak odbrane o prethodnom svedočenju Obrada Stevanovića, 21. februar 2011. (poverljivo).

⁵ T. 11267-11268.

⁶ T. 11268.

⁷ Dokument broj 1D5491 na osnovu pravila 65ter.

⁸ Dokument broj 1D5492 na osnovu pravila 65ter.

⁹ Zahtev Stanišićeve odbrane za prihvatanje svedočenja u predmetu *Tužilac protiv Slobodana Miloševića* i izvoda iz razgovora sa tužilaštvom, 14. juni 2012. (poverljivo), par. 1 i 36.

2012. godine tužilaštvo ja odgovorilo da se protivi Zahtevu (u daljem tekstu: Odgovor).¹⁰ Simatovićeva odbrana nije iznela argumente u vezi sa Odgovorom.

II. ARGUMENTI STRANA U POSTUPKU

3. Stanišićeva odbrana navodi da su Stevanovićeви materijali prihvatljivi na osnovu pravila 89 (C) Pravilnika.¹¹ Odbrana dalje navodi da je nejasno u kojoj meri P973 može da govori u prilog tezi tužilaštva da je Jovica Stanišić (dalje u tekstu: Optuženi) navodno nadgledao stvaranje i aktivnosti jedne specijalne jedinice od 1991. do 1993. godine i da P973 nije u skladu sa Stevanovićevim materijalima ili da treba da se sagleda u kontekstu tih materijala.¹² Odbrana tvrdi da je uvrštavanje u spis P973 na osnovu pravila 89(C) dovelo do "nejednakosti među stranama u postupku" i znatno koristilo tužilaštvu tako što mu je omogućilo da se osloni materijal koji ima dokaznu vrednost, pri čemu odbrana nije imala priliku da unakrsno ispita svedoka ili da predloži relevantne delove iskaza svedoka.¹³ Prihvatanje Stevanovićevih materijala obezbedilo bi najbolji alternativni način da se P973 ospori; bez ovih materijala, P973 će verovatno biti pogrešno shvaćen.¹⁴

4. Stanišićeva odbrana navodi da Stevanovićeви materijali zadovoljavaju kriterijume pouzdanosti na osnovu pravila 89(C) zato što su to autentični transkripti postupka pred Međunarodnim sudom, kao i razgovora vođenog sa istražiteljima tužilaštva.¹⁵ Odbrana navodi da su Stevanovićeви materijali od suštinskog značaja da bi se P973 dobro razumeo i da bi se utvrdila njegova relevantnost, i da će oni dati odbrani jake argumente za pobijanje tvrdnji da je Optuženi bio zadužen za jednu specijalnu jedinicu u vreme obuke

¹⁰ Odgovor tužilaštva na Zahtev Stanišićeve odbrane za prihvatanje svedočenja u predmetu *Tužilac protiv Slobodana Miloševića* i izvoda iz razgovora sa tužilaštvom, 14. juni 2012. (poverljivo), par. 1 i 11.

¹¹ Zahtev, par. 8.

¹² Zahtev, par. 1, 12 i 31.

¹³ Zahtev, par. 10-11.

¹⁴ Zahtev, par. 11-12.

¹⁵ Zahtev, par. 9.

na Tari.¹⁶ I na kraju, Stanišićeva odbrana traži dozvolu da prekorači dozvoljeni broj reči.¹⁷

5. Tužilaštvo navodi da je ovlašćenje na koje se Stanišićeva odbrana oslanja iz perioda pre usvajanja pravila *92bis* do *92quinquies* i da su Stevanovićeви materijali u skladu sa kasnijom nadležnošću Međunarodnog suda regulisani pravilom *92bis* do *92quinquies* Pravilnika i da su kao takvi na osnovu pravila 89(C) neprihvatljivi u smislu utvrđivanja istinosti njihovog sadržaja.¹⁸ Tužilaštvo dalje navodi da dokumenti koji su pripremljeni pre sudskog postupka, kao što su Stevanovićeви materijali, mogu da budu manje pouzdani od drugih dokumenata koji sadrže izjave iz druge ruke.¹⁹ U tom smislu, tužilaštvo napominje da se Stevanovićeви materijali sastoje iz razgovora sa Obradom Stevanovićem i svedočenja Obrada Stevanovića koji je tada bio potpuno svestan svog statusa potencijalnog osumnjičenika, što je možda uticalo na iskrenost i celovitost njegovih odgovora.²⁰ Tužilaštvo takodje napominje da Stanišićeva odbrana nije uključila Stevanovića na svoj spisak na osnovu pravila *65ter* i da nije tražila da ga doda kao svedoka u dokaznom postupku odbrane.²¹

III. MERODAVNO PRAVO

6. Relevantni deo pravila 89 predviđa sledeće:

(C) Veće može da prihvati bilo koji relevantan dokaz za koji smatra da ima dokaznu vrednost.

(D) Veće može izuzeti dokaz ako potreba da se osigura pravično suđenje znatno preteže nad njihovom dokaznom vrednošću.

¹⁶ Zahtev, par. 29-36. Stanišićeva odbrana detaljno opisuje način na koji su Stevanovićeви materijali relevantni da bi se utvrdilo da P973 navodi na pogrešno mišljenje. V. Zahtev, par 16'28.

¹⁷ Zahtev, par. 2.

¹⁸ Odgovor, par. 2-3 i 5.

¹⁹ Odgovor, par. 6.

²⁰ Odgovor, par. 6-7.

²¹ Odgovor, par. 9.

7. U praksi Međunarodnog suda se objašnjava da izjave date stranama koje ne učestvuju u postupku u svrhu koja nije relevantna za postupak pred Međunarodnim sudom mogu biti prihvaćene na osnovu pravila 89(C).²²

8. Pravila 92bis do 92quinquies Pravilnika regulišu prihvatanje dokaza u vidu pismenih izjava i transkripata umesto ili u dodatku usmenih svedočenja. Žalbena veće je bilo mišljenja da pravilo 92bis Pravilnika predstavlja *lex specialis* za opšti režim pravila 89 (C) Pravilnika koje "prihvatljivost pismenih izjava budućih svjedoka i transkripta svedočenja stavlja izvan delokruga *lex generalis*, tj. Pravila 89 (C)".²³

IV. DISKUSIJA

9. Veće smatra da je Stanišićeva odbrana u svom Zahtevu mogla lako da se drži dozvoljenog broja reči da se usredsredila na *prihvatljivost* Stevanovićevih materijala. I pored toga, s obzirom na temu Zahteva, Veće će izuzetno Stanišićevoj odbrani odobriti Zahtev za prekoračenje dozvoljenog broja reči.

10. Veće podseća da je odluka u predmetu *Tužilac protiv Naletilića i Martinovića* (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Naletilić i Martinović*), na koju se Stanišićeva odbrana oslanja kako bi argumentovala da su ti sudski transkripti prihvatljivi prema odredbama pravila 89(C), doneta pre usvajanja pravila 92bis do 92quinquies.²⁴ Posle uvođenja pravila 92bis Žalbena veće je bilo mišljenja da se pravilo 92bis generalno odnosi na pismene izjave koje su uzete za potrebe zakonskog postupka, drugim rečima na "posebn[u] vrst[u] materijala iz druge ruke" koji bi ranije bio prihvatljiv u skladu s pravilom 89 (C) Pravilnika.²⁵ Veće smatra da bi pravila 92bis do 92quinquies Pravilnika postala nepotrebna ako bi se transkripti prethodnih svjedočenja ili razgovora tužilaštva sa

²² *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-AR73.3, Odluka o prihvatljivosti dokaznog materijala jednog istražitelja optužbe, 30. septembar 2002. (dalje u tekstu: Odluka po žalbi u predmetu *Milošević*) par. 18.

²³ *Tužilac protiv Stanislava Galića*, predmet br. IT-98-29-AR73.2, Odluka po interlokutornoj žalbi u vezi sa pravilom 92bis (C), 7. juni 2002. (dalje u tekstu: Odluka po žalbi u predmetu *Galić*), par. 31.

²⁴ V. *Tužilac protiv Naletilića i Martinovića*, predmet br. IT-98-34-T, Odluka po zahtjevu tužioca za prihvatanje transkripata i dokaznih predmeta izvedenih u sklopu svjedočenja nekih svjedoka u predmetima Blaškić i Kordić, 27. novembar 2000.

²⁵ Odluka po žalbi u predmetu *Galić*, par. 28.

osumnjicenim licima prihvatili u skladu sa odredbama pravila 89(C).²⁶ U svjetlu prakse Međunarodnog suda i izmena i dopuna Pravilnika, relevantnost Odluke u predmetu *Naletilić i Martinović* u kontekstu sadašnje odluke postaje bespredmetna.

11. Stevanovićevi materijali, koji se sastoje iz razgovora sa osumnjičenim koji su vodili istražitelji Tužilaštva i transkripata postupaka pred Međunarodnim sudom u jednom drugom predmetu, jesu ona posebna vrsta dokaza koji sada potpadaju pod pravila 92*bis* do 92*quinquies* Pravilnika.²⁷ Veće smatra da se P973 u tom pogledu jasno razlikuje od Stevanovićevih materijala zato što sadrži izjavu datu stranama koje ne učestvuju u postupku u svrhu koja nije relevantna za postupak pred Međunarodnim sudom, te potpada pod pravilo 89 (C)Pravilnika.²⁸

12. Što se tiče navodne dvosmislenosti i mogućeg pogrešnog tumačenja P973, Veće podseća da je prilikom rešavanja o prihvatljivosti P973 već primilo k znanju određene izvode iz svedočenja Obrada Stevanovića u predmetu *Tužilac protiv Slobodana Miloševića* koji su sadržani u 2D379. Pored toga, Veće smatra da će P973 biti ocenjen i tumačen u svjetlu svih dokaza pred Većem, i da će tek tada biti odlučeno koja težina će mu se na kraju pripisati.²⁹ Veće u ovom trenutku takođe podseća da je navodna "nejednakost među stranama", proistekla iz toga što Obrad Stevanović nije bio unakrsno ispitan, mogla da se izbegne da je sama Stanišićeva odbrana tražila izmenu spiska na osnovu pravila 65*ter* i pozvala Obrada Stevanovića da bude svedok u njenom dokaznom postupku.

13. Imajući u vidu gorenavedenu diskusiju, Veće smatra da pravilo 89(C) Pravilnika nije odgovarajuća procedura za prihvatanje Stevanovićevih materijala.

²⁶ V. *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-T, Odluka po zahtjevu optuženog za prihvatanje dokumenata relevantnih za svjedoke KDZ490 i KDZ492 bez posredstva svjedoka, 9. januar 2012, par. 6.

²⁷ V. Odluka po žalbi u predmetu *Milošević*, par. 18; Odluka po žalbi u predmetu *Galić*, par. 28.

²⁸ V. P973, str. 6.

²⁹ U pogledu P973, Veće tvrdi da "ovaj dokazni materijal tek treba da se proceni". V. T. 7034.

V. DISPOZITIV

14. Iz gorenavedenih razloga, Veće

ODOBRAVA molbu Stanišićeve odbrane za prekoračenje dozvoljenog broja reči; i

ODBIJA Zahtev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je merodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija Alphons Orié,
predsedavajući

Dana 6. jula 2012. godine
U Hagu,
Holandija

[pečat Međunarodnog suda]